

Danmark Rundt - sommeren 2021

Turens højdepunkter

Kajakbumserne Jes Wested og Henrik Felding
(På sidste side: kort med rute, overnatninger og distancer)

OPTAKTEN OG FORBEREDELSENE:

Jes og jeg havde lidt tilfældigt fundet ud af, at vi begge – faktisk hen over nogle år – havde tumlet med tanken om at ro Danmark Rundt. Efter et par samtaler aftalte i januar 2021, at vi ville tage turen sammen. Jes blev pensionist i maj 2021, og det var vigtigt, for når vi begge var fri af arbejdslivet, kunne vi tage turen i roligt tempo, tage os tid til oplevelser undervejs, og ikke føle os pressede af perioder med dårligt vejr der ville ikke være nogen "bagkant".

Jes Wested og Henrik Felding på stranden nær Hanstholm, juli 2021

Vi var enige om, at vi ville ro så kystnært som muligt d.v.s. undgå de lange, men også kedelige kryds (som f.eks. Køge Bugt), og vi ville prioritere sikkerheden højt. Vi havde også aftalt, at skulle den ene af os give op undervejs, kunne den anden frit bestemme, om han ville fortsætte alene. Men vi fornemmede faktisk, at vi stort set havde de samme holdninger til den forestående langtur. Da jeg er 7 år ældre end Jes og tilmed lidt af en splejs, forsøgte jeg i 1. halvår at træne kroppen op ved løb, cykling og kajakture. I maj og juni måned tog vi så nogle ture sammen – også med overnatning – så vi havde nogle erfaringer at trække på.

Vi fulgte Havkajakroernes regelsæt og fik derved muligheden for at få tildelt "Det Rød Hvide Bånd" af Havkajakroernes jury. Man skal starte ved Vidåslusen i Vadehavet og slutte ved grænsesten nr. 1 ved Kollund skov i Flensborg Fjord. Turen skal gennemføres som en sammenhængende langtur, og man skal følge en rute, som går rundt om Jylland, Fyn og Sjælland, men vejvalget er frit med hensyn til Bornholm og alle øerne syd for Sjælland og Fyn.

STARTEN I VADEHAVET :

Den 5. juli satte vi ud fra Vidåslusen med tungt lastede kajakker og masser af gå-på-mod. I løbet af nogle timer betød tiltagende vestenvind og regnbyger, at der skulle lægges kræfter i for at komme fremad, og da vi nærmede os nordspidsen af Sylt bestemte vi os for at gå på land – tage en pause og overveje næste stræk. Vi rejste teltene, og studerede vejrudsigter og tidvandstabeller. Kl. 01 satte vi ud i mørket, – listede over til Rømø, og fulgte kysten nordpå i mørket.

Start ved Vidåslusen nær Højer den 5. juli 2021

Vind og vejr var nu med os, og i løbet af dag 2 fortsatte vi op langs både Rømø, Mandø og Fanø og gik ind gennem Grådyb for at finde et overnatningssted på Fanøs nordkyst. Det var ikke uden problemer pga. lavvandede områder, men vi kom i læ for vestenvinden og havde tilbagelagt 58 km. Det var vi ikke utilfredse med. De første knækkede teltstænger, noget meget nysgerrigt kødkvæg, og en telefon, der brød sammen var med til at sætte kulissen: Nu er vi på vestkysten. Herude er alt mere voldsomt og udfordrende. Og der er langt til Skagen: faktisk ca. 450 km fra Vidåslusen.

På Fanø førte vestenvinden til den første af mange "vejrfastdage". Derfra gik det faktisk pænt fremad indtil vi nåede Thyborøn, hvor vi ramlede ind i 8 dage med vind på 8 til 13 m/sek. Det var lige et par streger for meget til, at vi kunne komme ud og ind gennem brændingen med vores godt læssede kajakker. Vi lå imellem nogle lave klitter på Agger Tange i disse 8 dage Herefter vil jeg kun berette om nogle af turens højdepunkter.

BLÅVANDSHUK OG HANSTHOLM:

Det var et stort øjeblik for os, da vi rundede det første skarpe hjørne – forlod Vadehavet – og satte kursen mod nord. Vestkysten fra Blåvand nordpå er betagende: Når solen skinner på det blå hav med den hvide brænding, og kysten lyser gult med strand og klitter og grågrøn hjelme på toppene bagved, så bliver det ikke smukkere.

På samme vis var det et højdepunkt at passere det næste markante knæk: Hanstholm Havn. Her lagde vi os "på lur" og gik en god tur i havneområdet, inden vi tog beslutningen om at passere de imponerende moleanlæg.

AT RUNDE SKAGENS GREN I BULDER MØRKE:

Vi havde ligget stille i godt 4 dage på Skiveren Camping ca. 25 km før Skagen, - igen med sommervejr men med vestenvind på 8-12 m/sek. Endelig stilnede det lidt af, og vi drog af sted ved 20-tiden en aften med solnedgang ved 21.30-tiden. Vi havde vind og strøm med os, så det gik fint fremad, men da det blev helt mørkt turde vi ikke gå ind gennem brændingen, som endnu var ret kraftig, uden på forhånd at have mulighed for at tjekke, om der var sten (kystsikring) eller andre forhindringer..... en pause havde ellers passet os godt.

Afgang i solnedgang fra Skiveren på vej mod Skagen Gren den 2. august 2021

Altså – vi fortsatte uden stop, og længst ude ved Grenen kunne vi orientere os dels med det grå fyr, som jo ligger 2-3 km fra spidsen, og dels ved et fyr, som lyste op fra havnemolen på Skagen Havn på Aalbæk Bugt-siden. Det blev overskyet, så der var virkelig ikke ret meget lys det var mest lyden af brændingen på nordvestsiden, som vi kunne ”styre” efter Jeg var noget desorienteret, men Jes råbte på et tidspunkt ”SÅ – nu kan vi godt gå ind over revet” det gjorde vi bølgerne dansede ukontrolleret omkring os det var helt mørkt men det lykkedes. På sydsiden fik vi en ret kraftig vind og også bølger imod os, men vi sled os fremad langs kysten, og nåede frem til den badestrand, som ligger lige før Skagen havn. Her vidste vi, at der ville være sand og ingen sten – vi kunne gå i land ved 02-tiden efter 33 km uden stop.... en milepæl var passeret uden uheld.

Vi var 29 dage om strækningen fra Vidåslusen til Skagen. Heraf var 15 dage vejrfast og 14 dage på farten langs den dejlige men udfordrende kyst.

HÆRLIGE PAUSER PÅ BUMSE-KYSTEN:

Efter overnatninger ved Aalbæk og ved Sæby nåede vi frem til Egense, hvor både Viggo og Sanne og Lena bor. Her blev vi modtaget med åbne arme, fik vasket tøj og blev bispist, så vi var helt benovede. Det blæste og regnede, så vi tog en ekstra dag, og fik repareret lidt grej. Det var nu også et af vores aftalte mål med turen: Der skulle være plads til pauser og besøg. Her var opholdet i Egense helt i top. Tak venner!

Og på samme vis blev vi beværtet og forkælet ved Als Odde, hvor flere kajakbumser (David Biering og Henrik Bargholz) og Jes's familie og venner kom på besøg. Derfra følte vi os på hjemmebane, - også fordi at jeg selv har sommerhus på Djursland, og fordi jeg kender kysten ned forbi Grenaa og turen over til øen Hjelm fra en del ture.

Bumse-møder: Viggo og Sanne på Egense havn

David og Henrik Bargholz ved Als Odde

KRYDSNINGEN AF KATTEGAT :

For at spare kilometer på hele Danmark Rundt-turen var det væsentligt, at vi kunne ramme et godt "vejr-vindue" med næsten vindstille eller svag vind fra vest eller sydvest, så vi kunne tage det 34 km lange, åbne kryds fra Hjelm til Sjællands Odde. Her var vi afsindigt heldige, for vi havde generende blæst fra syd om dagen, da vi nærmede os Hjelm, men dog en ret stille aften, da vi stak de ca. 5 km over til Hjelm. Her tog vi – med særlig tilladelse fra øens ejere – en ekstra dag, fordi vi kunne se, at det først næste dag så ud til at blive det helt rigtige vejr.

Vi pakkede sammen i mørke og satte ud fra Hjelm ca. kl. 05 i let diset men stille vejr. Det gik derfor på kompas-kurs i et par timer, men så ramte vi det faste fyr "Yderflak" ret præcist. Dermed var vi ca. halvvejs, og hoved-sejlrenden bød kun på et enkelt fragtskib, som vi bøjede af for. Derfra fik vi landkending med Sjællands Odde, og Molslinjens færgehavn gav os en god pejling for Oddens spids. Den sidste 1½ time tog vinden lidt til men heldigvis fra sydvest, så vi havde god medsø frem til landingen. Jeg skulle have skyllet bukserne grundigt, da vi kom i land efter 6 timer uden tisse-pauser, men alt i alt var vi meget heldige med vejret, for de næste dage bød på ustadigt vejr med mere generende blæst.....

13. august: Midt i Kattegat: Yderflak fyr – så er der (kun...) 18 km til Sjællands Odde

KRONBORG OG ØRESUND:

På Sjællands nordkyst måtte vi stoppe et par dage, hvor det bare blæste og regnede. Vi lå bl.a. på Dronningmølle Camping nær Hornbæk i et par dage og ventede på kajak-vejr. Da vi endelig kom af sted gik det lidt vildt for sig med skummende bølger i ryggen, men da vi pludselig så Kronborg en eftermiddag smukt belyst fra vest, var det virkelig et stort øjeblik. Masser af trafik med færger, lystbåde, småbåde og kajaker – og Kronborg er bare smukt med sin beliggenhed ved kysten, hvor Øresund begynder, og København 'vinker forude'.

Herfra havde vi faktisk fint vejr, og passagen af Københavns havn med slotte, kanaler, operaen og de kendte bygninger er en særlig oplevelse set fra vandoverfladen. I sydhavnen har jeg familie, som tog imod med smil, lækkerier og opmuntringer. Jo – nu kunne vi begynde at fornemme, at Danmark Rundt nok skulle blive fuldført.

OMØ I STOREBÆLT:

Vi havde det flotteste vejr, da vi passerede Stevns Klint, og vi besluttede IKKE at tage Møns Klint med men fortsætte forbi Vordingborg og Næstved over mod Omø, som ligger i Storebælt nogenlunde på højde med Langelands nordspids. Her fik vi et par dages pause p.g.a. blæst, men Omø viste sig at være en lille idyllisk perle med al den service, man kunne drømme om. Sikken forskel fra den barske Vestkyst!

Fra Omø er der ca. 11 km til Langeland, og vi fik pænt vejr til krydset, da vi endelig kom af sted. Også her skulle vi være påpasselige når vi krydsede befærdede T-rute, men det gik fint, og vi sluttede den dag med at overnatte på Svendborg Sund Camping – et skønt sted med dejlig udsigt ud over sundet og over til byen Svendborg, hvor jeg startede i kajakklubben, da jeg var 16-17 år.

31. august: Den næstsidsste overnatning på en smal rullestens-hylde på nordspidsen af Ærø ... med Als i sigte.

DANMARK RUNDT FULDFØRT AF TO PENSIONIST-BUMSER:

Vi nåede ind til bunden af Flensborg Fjord den 2. september efter 60 dage og 1.262 km. Af de 60 dage var 24 dage vejrfast, og kun 10 nætter tilbragte vi på campingpladser, - resten "i det fri".

De sidste kilometer foregik i strålende solskin og stille vejr. Sidste stop var ved Sønderhav med de to Okseøer foran os og marsvin i den blanke vandflade. Her fortærede vi både pølser, burgere og is, inden vi tog de sidste kilometer langs Kollund Skov og lagde til ved grænsesten nr. 1 ved en lille bro der går over åen, som danner grænsen mellem Tyskland og Danmark.

Det var et stort øjeblik for os, da vi lagde hånden på grænsestenen. Mange havde fulgt vores opdateringer på Facebook, og det strømmede ind med ros og lykønskninger. Tusind tak til jer alle for hilsner og opmuntringer! For at fuldføre sådan en tur skal man kunne lide det simple og primitive liv med kajak og telt i sand, blæst, bølger og regn. Men Jes og jeg udgjorde et godt hold. Der aldrig var tvivl om, at man var klar til at give sin makker den hjælp, han havde brug for. I stort og småt.

2. september 2021: To glade bumser med hånd på grænsesten nr. 1

DET RØD HVIDE BÅND

Den 7. november blev vores tur-beretning og logbøger godkendt af Havkajakroernes jury ved et møde i Rungsted Kajakklub. Erik B. Jørgensen, Niels Hartvig, Jes Wested og Henrik Felding kom på listen i 2022. Jes er nr. 36 og jeg nr. 37 af dem, der har gennemført siden starten i år 2000. Kun ca. hver tredje, der starter på turen, gennemfører. Mange må give op på vestkysten.

Det var en stor oplevelse – en oplevelse for livet – lige fra vi tog beslutningen – over træningsturene og gennem de 60 dages langtur – til klapsalven fra juryen og overrækkelsen af Det Rød Hvide Bånd. Ikke så dårligt af to pensionist-bumser – vel?

Jes og Henriks rute Danmark Rundt sommer 2021. Overnatninger og km-stræk er anført.